

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : D. Sușchevici)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pașcan Evghenia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pașcan Evghenia
împotriva lui Carp Alexandr privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 3 martie 2020 prin care s-a admis
apelul declarat de Carp Alexandr, s-a casat hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul
Centru din 3 octombrie 2019 și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii, ca
neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 29 martie 2019, Pașcan Evghenia s-a adresat în instanța de judecată cu cerere
de chemare în judecată împotriva lui Carp Alexandr solicitând încasarea sumei de
18 000 lei cu titlu de datoriei, 298,11 lei cu titlu de dobândă de întârziere și 298,11 lei
cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 7 mai 2018 între Pașcan Evghenia și Carp
Alexandr a fost întocmită recipisa prin care, Carp Alexandr a primit suma de 18 000 lei
pentru îndeplinirea unor lucrări de izolare fiind pe deplin responsabil pentru
angajamentele asumate.

Astfel, între părți a avut loc o înțelegere, stabilind executarea unei lucrări contra
unei remunerări.

Pârâtul nu a efectuat nici o acțiune pentru executarea lucrărilor pentru care s-a
convenit și s-a avansat plăți, motiv pentru care în temeiul art. 602, 607-610 Codul civil,
(în redacția de până la 01 martie 2019) solicită restituirea sumei de 18 000 lei, plătită
pentru lucrările convenite.

La 19 noiembrie 2018, Pașcan Evghenia a expediat pârâtului reclamație, în care a
acordat un termen de 10 zile calendaristice de restituire a sumei, întrucât nu au fost
îndeplinite obligațiile asumate.

Totodată, în conformitate cu art. 617, 619 Cod civil (în redacția de până la 01
martie 2019) Carp Alexandru a fost pus în întârziere de plată a sumei de 18 000 lei, iar
neexecutarea datoriei acordă reclamantei dreptul de a pretinde și dobânda de întârziere,
întrucât obligațiile sunt certe, lichide și exigibile.

Astfel de la împlinirea scadentei până la sesizarea instanței de judecată de către reclamantă, dobânda de întârziere constituie suma de 298,11 lei (calculată pentru perioada 11.12.2018 — 18.01.2019).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 3 octombrie 2019, acțiunea a fost admisă integral.

S-a încasat de la Carp Alexandr Mihail în beneficiul Evgheniei Pașcan suma datoriei totale în mărime de 18 000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 298,11 lei, cât și taxa de stat achitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 548,94 lei, iar în total suma de 18 847,05 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 octombrie 2019, Carp Alexandr a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 3 octombrie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, și emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 3 martie 2020, a fost admis apelul depus de Carp Alexandru.

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 3 octombrie 2019, fiind emisă o hotărâre nouă prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Pașcan Evghenia împotriva lui Carp Alexandr privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că, pe copia buletinului de identitate a lui Carp Alexandr este conținutul lucrării de izolare pentru o suprafața de 430 metri, la prețul de 18000 lei, pe un termen de garanție 5 ani, Alexandr.

De asemenea pe actul de identitate este indicat că „a primit 18 000 lei, 07.05.2018, semnătura”.

Colegiul a reținut că, din conținutul înscrisului de pe buletinul de identitate nu rezultă cu certitudine faptul că Carp Alexandr s-ar fi obligat să presteze anume Evgheniei Pașcan anumite servicii, iar ultima s-ar fi obligat să plătească retribuiția convenită.

Înscrisul respectiv reprezintă expunerea unui act juridic civil și, în consecință, urmează să corespundă exigențelor legale, inclusiv referitor la clauzele esențiale ale acestuia, iar în speță recipisa prezentată de Pașcan Evghenia nu corespunde exigențelor prevăzute de lege și nu rezidă existența unor obligații din partea lui Carp Alexandr.

Din recipisă nu se constată că, au existat raporturi juridice între părți, întrucât lipsesc informații atât despre părțile contractului, cât și despre celelalte condiții ale contractului.

La 22 iulie 2020, Pașcan Evghenia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 3 martie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 3 octombrie 2019.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel.

Concluzia instanței de apel precum că, lipsa de identificare a părților în recipisă nu poate servi drept temei pentru încasarea sumei, este eronată.

Actul scris a fost întocmit de către Carp Alexandr în calitate de subiect pasiv al raportului juridic civil dedus judecării, iar ultimul nu a negat existența recipisei întocmite de către el.

De asemenea, examinând cauza instanța de ape s-a pronunțat asupra unor lucruri

care nu s-au cerut prin cererea de apel.

Recurentul consideră că, instanța de apel la examinarea acuzei a aplicat eronat normelor de drept material.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 3 martie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recurentul a indicat că, cu decizia instanței de apel a făcut cunoștință la 27 mai 2020.

Cererea de recurs a fost declarată la 22 iulie 2020, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 10 august 2020, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, corespondența fiind returnată instanței cu mențiunea „necunoscut” (f. d. 77).

Până la data examinării recursului, intimatul nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs

poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Pașcan Evghenia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Pașcan Evghenia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

